

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.243/2018/8.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Dr. Tánczos Rita előadó bíró
Dr. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: kamarai jogtanácsos

Az alperes:

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közalkalmazotti illetmény-különbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Egri Törvényszék 2.Mf.20.006/2018/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.324/2017/6.

Rendelkező rész

A Kúria az Egri Törvényszék 2.Mf.20.006/2018/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes az alperesnél állt közalkalmazotti jogviszonyban középfokú besorolású munkakörben. A peres felek között korábban munkaügyi per volt folyamatban a felperest 2013. augusztus 1-jétől 2015.október 31-éig megillető illetmény-különbözet vonatkozásában. Az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.321/2015/6. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 2013. augusztus 1-jétől 2015. október 31-éig terjedő időtartamra fizessen meg a felperesnek 514.100 forint illetmény-különbözetet és késedelmi kamatát. E

határozatot az Egri Törvényszék 2.Mf.20.002/2016/4. számú ítéletével helybenhagyta, majd azt az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Mfv.II.10.321/2016/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta. Az alperes rendvédelmi ágazati pótlék címén 2015. július 1-jétől 2015. december 31-éig havi 7180 forint, 2016. január 1-jétől havi 15.126 forint összeget fizetett a felperesnek. A felperes 2016. augusztus 20-án jogosulttá vált a 30 éves közalkalmazotti jogviszonyban töltött idejére figyelemmel három havi illetményének megfelelő jubileumi jutalomra, amelyet 499.164 forint összegben fizetett meg számára a munkáltató.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes keresetében 2015. július 1-jétől 2016. október 31-éig terjedő időtartamra rendvédelmi ágazati pótlék különbözete címén 21.328 forint és késedelmi kamata, míg jubileumi jutalom különbözet címén 48.306 forint és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perköltség viselése mellett.
- [3] Érvelése szerint a korábban hozott jogerős ítéletben foglaltak ellenére az alperes a rendvédelmi ágazati pótlék összegét a helytelenül megállapított illetmény alapulvételével állapította meg és folyósította számára, s a kifizetés során nem volt figyelemmel a felperes helyes illetményét megállapító jogerős ítéletre.
- [4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az illetményemeléseknek évről-évre maradéktalanul eleget tett, s vitatta a felperes keresetében hivatkozott ítéleti marasztalás jogszerűségét. Álláspontja szerint a kereseti kérelem hibás jogalkalmazói értelmezésen alapul, így a különbözet nem illeti meg őt.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [5] Az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.324/2017/6. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 21.328 forint pótlékkülönbözetet és ezen összeg után 2016. március 1-jétől járó késedelmi kamatot, jubileumi jutalom különbözet címén 48.306 forintot és ezen összeg után 2016. augusztus 10-étől járó késedelmi kamatot, valamint 10.000 forint perköltséget azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [6] Ítélete indoklásában kifejtette, hogy a 29/2015.(VI.15.) BM rendelet 1. § (2) bekezdése és 2. § (2) bekezdése szerint a rendvédelmi ágazati pótlék összegének számítási alapja a közalkalmazott Kjt. 65-67. §-a szerinti havi illetményének a Kjt. 70. és 72. §-a szerinti pótlékokkal együttesen számított bruttó összege. Ennek mértéke 2015-ben a havi illetmény 5 %-a, míg 2016-ban a havi illetmény 10 %-a volt. A korábbi eljárás során a bíróságok megállapították a felperest 2015. és 2016. évre megillető illetmény mértékét, amely ítélt dolognak minősül és az alperesnek is ezt figyelembe véve kellett volna meghatároznia a felperes rendvédelmi ágazati pótlékát. Ugyancsak a helyes illetményt alapul véve kellett volna kifizetni a felperes számára a 30 éves

közalkalmazotti jogviszony alapján öt megillető jubileumi jutalma.

- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Egri Törvényszék 2.Mf.20.006/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte az alperest 10.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. Kifejtette, hogy a korábbi jogerős ítélet alapján a felperes 2015. évre 150.900 forint illetmény illetve meg, amely mérték e perben már nem volt vitatható. Az alperesnek ezt alapul véve kellett volna kiszámítania és megfizetnie a felperest megillető illetménypótlékot, illetve jubileumi jutalmat.

A felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

- [8] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalát kérte perköltsége megfizetése mellett. A Kjt. 21.§ (3) bekezdés és a 66.§ (7)-(9) bekezdések megsértésére hivatkozott.
- [9] Álláspontja szerint a Kjt. 66.§ (9) bekezdés b) pontja kógens szabályként rögzíti, hogy a középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a közalkalmazottat garantált illetményként legalább a garantált bérminimumnak megfelelő összeg illeti meg. A megilleti szó használata tehát jogosultságot fogalmaz meg arra, hogy a mindenkori költségvetési törvényben található illetménytáblázatban rögzített garantált illetményen felül a közalkalmazott a szintén az adott évre hatályos kormányrendeletben meghatározott összeget is megkapja, mint őt megillető illetményt.
- [10] A Kjt. 66.§ (9) bekezdésének helyes értelmezése a Kjt. 21.§ (3) bekezdésével összhangban nem tartalmaz előírást arra, amely szerint kötelezettség lett volna 2013. augusztus 1-jétől a felperes bértábla szerinti illetményének összegét a garantált bérminimum összegére kiegészíteni és az így elért összeget külön sorban szerepeltetni, úgy, hogy erre olyan munkáltatói intézkedést hozzon, amelyben a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentését is megjeleníti.
- [11] Vitatta, hogy a garantált bérminimumra megbontás, külön sorban történő feltüntetés, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentéséről, átsorolásáról szóló írásbeli döntés kötelező lett volna.
- [12] Álláspontja szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt saját belátása szerint a garantált illetménybe „beszámíthatta”, átcsoportosíthatta, irányadónak tekintve a kinevezés szerint járó teljes illetmény csökkentésének tilalmát.
- [13] A kormányrendeletek csak „zsinórmértéket” határoznak meg, de nem tekinthetők a közalkalmazott besorolás szerinti illetménye önálló elemének, melyet külön sorba kellene szerepeltetni. Utólagos hozzászámításról, átnevezésről azért nem beszélhetünk, mert 2013. augusztus 1-je előtt is a garantált illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész szokásos „egybeszámításával” biztosította a munkáltató a garantált illetményminimum éves

összegét.

- [14] Álláspontja szerint a törvényszék ítéletének indokolásában nem lát lehetőséget arra, hogy a munkáltató külön írásbeli intézkedése nélkül a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt a garantált bérminimum fedezetének tekintse és nem ad arra sem magyarázatot, hogy az átcsoportosítást, egybeszámítást milyen jogi hivatkozással tekinti meg nem engedhetőnek, utólagos munkáltatói lépésnek, főként miután a 2013. augusztus 1-je előtti munkáltatói döntések is ugyanezt a módszert követték. Miért kellene a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt munkáltatói döntés (írásbeli határozat) formájában módosítani, átsorolni, csökkenteni. Miért nem kezelheti ezt a saját döntésen alapuló illetményrészt a munkáltató tetszése szerint, hiszen a közalkalmazottnak ezen illetményelemre a védettséget jelentő alanyi jogosultsága nem áll fenn.
- [15] A törvényszék a Kjt. 66.§ (7-8) bekezdéseiben és (9) bekezdés b) pontjában foglaltakat tévesen értelmezte és így helytelen következtetést vont le a mulasztására és ezáltal a felperes részére megfizetni elmulasztott illetményre irányadó összegre. A Kjt. 21.§ (3) bekezdés alapján a közalkalmazotti kinevezési és kinevezésmódosítási döntések kötelező tartalmi elemeire vonatkozó törvényi előírásokat is figyelmen kívül hagyta, a garantált bérminimumot nem egyszerű zsinórmértéknek tekintette, hanem a közalkalmazotti illetmény önálló, alanyi jogosultsággá lett elemének, kizárva a munkáltatót abból, hogy a saját mérlegelésén alapuló illetményrészt írásbeli döntés nélkül hozzászámíthassa.
- [16] Álláspontja szerint jogszerű és pusztán technikai körülmény, hogy a garantált illetményelem és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész egybeszámításával érte el a garantált bérminimumnak megfelelő összeget és állapította meg annak összegét a 2016. évre. A Kjt. szerint, a garantált illetményhez viszonyította a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt és nem a kormányrendeletben meghatározott összeghez, amely nem jelent semmiféle jogszabálysértést, hiszen a viszonyítási alapot a törvényi besorolás szerinti illetmény, azaz a mindenkori illetménytáblázat szerinti garantált illetmény adja. A kormányrendeletekben meghatározott garantált illetmény csak egy irányadó mértéknek tekinthető, de az még ettől nem vált a közalkalmazotti illetmény részévé. A felperes havi fizetési jegyzékei szokásos bontásban tartalmazzák az egyes illetményelemeket, tájékoztató célt szolgálnak, annak érdekében, hogy az illetményiratok ellenőrizhetőek legyenek.
- [17] Hivatkozott az EBH2006.1554. elvi határozatban foglaltakra, így arra, hogy a felperes garantált és teljes illetménye nem szenvedett sérelmet.
- [18] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és perköltsége megállapítását kérte annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján. Álláspontja szerint a 2016. évre a teljes illetmény kizárólag a felek közös megegyezése alapján lett volna csökkenthető a Kjt. 66.§ (9) bekezdés és az Mt.

58.§-a alapján, ennek hiányában el kellett volna érnie legalább a 2015. évben jogszerűen megállapított pótlékok nélküli teljes illetményt, azaz a 148.900 forintot. Az alperes állítása azért nem helytálló, mert nem a garantált illetmény, hanem csak az összilletmény tekintetében biztosította a garantált bérminimum vonatkozásában a Kjt. 66.§ (9) bekezdésében előírtakat.

- [19] Hivatkozott a Kjt. 66.§ (9) bekezdés és 85/A.§ 1) és m) pontjai szerint arra, hogy a közalkalmazott számára az Mt. 45.§ és 58.§ alapján olyan írásbeli tájékoztatást kell adni a kifizetett illetményről, amelyből az elszámolás helyessége ellenőrizhető. Egyedül annak van jelentősége, hogy a parancs szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész elnevezésű illetményelem a garantált illetményen felül illette meg a felperest.
- [20] Utalt a Kúria Mfv.II.10.460/2015. számú ítéletében írtakra, amely szerint a garantált illetmény és az összilletmény nem azonos fogalmak és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész átcsoportosítása a garantált illetménybe - csupán perbeli hivatkozás alapján - nem elfogadható.
- [21] Az Mt. 46.§ (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés szerint az alperesnek a fenti változásról a felperest 15 napon belül és írásban kellett volna tájékoztatni.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelme a következők szerint nem megalapozott.
- [23] A Kúria számos döntésében kimondta, hogy a közalkalmazott garantált illetménye és a megállapított illetménye nem azonos fogalmak (Mfv.II.10.390/2016/5., Mfv.II.10.414/2016/6., Mfv.II.10.550/2016/4.), a Kjt. 66. § (1)-(5) bekezdésében, 79/E. §-ában, 85/A. § 1) pontjában meghatározott rendelkezések alapján figyelemmel a 390/2012.(XII.20.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdésére, valamint a garantált bérminimumot évenként meghatározó kormányrendeletekre is.
- [24] Mindebből következően a Kjt. 66. § (9) bekezdés b) pontjában előírtaknak megfelelően 2013. augusztus 1-jétől a felperes garantált illetményének kellett elérnie a garantált bérminimumnak megfelelő összeget, amely a 390/2012. (XII.20.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése szerint ekkor havi 114.000 forint volt, 2014. január 1-jétől a 483/2013. (XII.17.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése szerint havi 118.000 forint, 2015. január 1-jétől a 347/2014. (XII.29.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése alapján havi 122.000 forint, míg 2016. január 1-jétől a 454/2015. (XII. 29.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése alapján havi 129.000 forint volt.
- [25] A kinevezés szerinti illetményben a feleknek meg kell állapodniuk. A jogszabály kötelező rendelkezésén alapuló rész a garantált illetmény és a pótlékok, míg a garantált illetményt növelő részre, azaz a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészre nézve és annak módosítását illetően a munkáltatót írásbeli intézkedési

kötelezettség terheli, intézkedését a közalkalmazottal jogszerűen közölnie kell.

- [26] Nem volt vitatott, hogy a felperes garantált illetménye 2016. január 1-jétől a garantált bérminimum összegének figyelembevételével került kiegészítésre, amelyre az alperes írásbeli intézkedésében a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészről csoportosított át összeget. A felperes 2016. évi illetménye (garantált illetmény és munkáltatói döntésen alapuló illetményrész együttes összege) azonban az előzőekből következően annnyival lett magasabb, amennyivel a garantált illetménye növekedett. Ezért az alperes 2016. évben jogszerűen megtehetette, hogy intézkedett arról, hogy a felperes jogszabály alapján emelkedett garantált illetményét a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét csökkentve egészítse ki, azonban ezt jogszerűen csak az addigi illetmény összegének csökkentése nélkül tehetette meg. Ez az elv akkor is irányadó, ha az illetmény helyes összege utóbb a perben került megállapításra. Ez esetben a felperest olyan helyzetbe kell hozni, mintha az alperes a 2015. évi illetményét helyesen (148.900 forintban) állapította volna meg.
- [27] A munkáltató a közalkalmazott illetményét (a garantált illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész együttes összegét) egyoldalú intézkedésével 2016. évben nem állapíthatja meg alacsonyabb összegben, mint az előző évi illetményt jogerősen megállapító ítélet. Ez az elv változatlan jogszabályi környezetben a jövőre nézve is irányadó.
- [28] A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi szerveknél foglalkoztatott közalkalmazottak részére rendvédelmi ágazati pótlék megállapításáról szóló 29/2015.(VI.15.) BM rendelet szerint a felperest rendvédelmi ágazati pótlék illetette meg, melynek mértékét a havi illetmény alapul vételével kellett meghatározni. Annak összege 2015. július 1-jétől december 31-éig a havi illetmény 5 %-ának, míg 2016. január 1-jétől a havi illetmény 10 %-ának megfelelő mértékben kellett folyósítani. A munkáltató jogszabályba ütköző módon az általa tévesen megállapított illetményt és nem a Kúria döntésével hatályában fenntartott Egri Törvényszék jogerős ítéletével meghatározott mértékű illetményt alapul véve állapította meg a felperes 2015. évi és 2016. évi rendvédelmi ágazati pótlékát. A helyes összeg 2015. évben havi 8295 forint, míg 2016. évben havi 16.590 forint lett volna, amivel ellentétben az alperes 2015. évben havi 7180 forintot, míg 2016. január 1-jétől havi 15.126 forintot fizetett meg. Ennek megfelelően jogszerűen tarthatott igényt a felperes a két összeg közötti különbözetre, azaz 2015. évre havi 1115 forintra, míg 2016. évben 1464 forintra.
- [29] A felperes jogosultságot szerzett a Kjt. 78. § (1) bekezdése szerint a 30 éves közalkalmazotti jogviszonya fennálltára figyelemmel a jubileumi jutalomra, melynek összegét a Kjt. 78. § (2) bekezdés b) pontja alapján a felperes három havi illetményének megfelelő összegben kellett volna megfizetnie a munkáltatónak, s a BM rendelet 1. §-a (3) bekezdése alapján az illetmény összegébe be

kellett volna számítania a munkáltatónak a felperest helyes összegben megillető rendvédelmi ágazati pótlékot is. A felperes e jogosultságát 2016. augusztusában szerezte meg, mely időpontban helyesen havi 150.900 forint illetményre, 15.000 forint címpótlékra és 16.590 forint rendvédelmi ágazati pótlékra vált jogosulttá, így teljes illetménye az adott időszakban 182.490 forint volt. Az alperes az általa helytelenül megállapított illetményt alapul véve fizette meg a felperest e címen megillető juttatást, így a felperes jogosulttá vált a két összeg közötti különbözetre is.

- [30] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján az indokolás kiegészítésével hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.
- [32] A le nem rótt 50.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdés II. fordulata határozza meg, amelyet az alperest megillető személyes illetékmentességre tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam visel.
- [33] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § 1) pontja zárja ki.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. december 10.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző